

Írta:

2012. július 28. szombat, 08:00

Csak kevesen mondhatják el magukról, hogy az őseik Árpáddal jöttek be a Vereckei-hágón (a kép illusztráció) keresztül, jó évezreddel ezelőtt. Akik ezzel nem dicsekedhetnek, azok jobban teszik, ha óvatosan szólalnak meg. Mert könnyen „mellényúlhatnak”, különösen etnikai ügyekben. Főleg, ha kiderülhet róluk, „kakuktktojások”. Aztán már minden magyarázkodásuk hiteltelenné válik.

Már az is érdekes, hogy egy párt, mozgalom magát nemzetinek nevezi, miközben mások szerencsésebb esetben radikálisnak, rosszabb szóhasználattal, fasiszta jellegűnek titulálja őket. De ez a mostani Magyarország már csak ilyen!

Mivel pedig tagja nem vagyok a szerveződésnek, meg aztán az ingyenes reklámra sem kértek fel, hát maradjunk a nevesítés elkerülése mellett. Szóval, egy jobbosnak vélt szervezet egyik tagjáról kiderült, volt zsidó a családjában, méghozzá közeli. Ami önmagában, felvilágosult helyeken nem lenne gond.

De az illető, akire a „gyanú árnyéka” vetődött, csalt, csúsztatott, nem mondott igazat. Nem azoknak, akiket amúgy sem érdekelt a véleménye, hanem a sajátjainak is füllentett. Ezek után a politikai irányzatban betöltött összes szerepéről lemondott. Ja, az összesről, de azért egyről nem!

Akkor persze nehéz értelmezni, mi a minden, ha akad benne kivétel. Éppen egy olyan, ami toronymagasan a legtöbb pénzt hozza számára jelenleg a

Írta:

2012. július 28. szombat, 08:00

konyhára. Megint, mint olyan sokszor, mellébeszélünk, mert ezt szoktuk meg, ebben szocializálódtunk.

A rendszerváltás előtt központilag hazudoztak nekünk, most mindenki a saját útját járhatja. Vagyis azt zagyvál össze, amit akar. Ha lebukik, hát megsértődik, technikai manipulációról, megvágott felvételekről szól. Tehát az egész világ hibás lesz, kivéve magát az érintettet. Akit saját társai értek „becstelenségen”.

Tanulság? Jó lenne, ha csak azok „cigányoznának”, „zsidóznának”, „arabozzanak” (ide bármi más behelyettesíthető), azoknak pecsétes papírjuk lenne arról, hogy Szent István idején már ők adták át a keresztet a királynak. Ha nem is személyesen, de erkölcsi értelemben mindenképpen. Akiknek nincsen ilyen menlevelük, azok legyenek kissé óvatosabbak a megnyilatkozásaikban. Mert esetleg, balszerencsés keretek között pofára eshetnek, aztán még ki is röhögik őket az ellentábor soraiból.